

בש"פ 7551/22 - פאוזי אבו עראר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7551/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פאוזי אבו עראר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 9.11.2022 בעמ"י
15176-11-22 שניתנה על ידי כבוד השופטת י' ייטב

בשם המבקש:

עו"ד נסאר מוסטפא

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ייטב) מיום 09.11.2022 בעמ"י 15176-11-22, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ר' ימיני) מיום 07.11.2022 במ"י 13678-11-22, בה הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 14.11.2022 בשעה 12:00.
2. המבקש חשוד במספר עבירות חמורות, לרבות גרם מוות בכוונה או ברשלנות; רכישה או החזקה של נשק שלא כדין; רכישה או החזקה של תחמושת שלא כדין וקשירת קשר לביצוע פשע - והכל בקשר עם אירוע ירי בין פלגים מסוכסכים ביישוב ערוער. בהתאם לכך, קמה עילה למעצרו.
3. ראשיתו של ההליך בבקשת המשיבה, בבית משפט השלום, להארכת מעצרו של המבקש למשך 15 ימים לצרכי חקירה. בית משפט השלום קיבל באופן חלקי את בקשת המשיבה, והאריך את מעצר המבקש עד ליום

14.11.2022, כאמור. זאת, תוך שקבע כי: "הוצג בפני בית המשפט חומר גולמי המבסס חשד סביר שמצדיק הארכת מעצר לצורכי החקירה כדי לאושש או להפריך את החשד נגד המשיב [המבקש - ח.כ.]. זאת ועוד, עמד בית משפט השלום על קיומה של עילת מעצר סטטוטורית ביחס למבקש, מתוקף העבירות בהן נחשד המבקש, וכן - הצביע על "עילת שיבוש ביחס ללא מעט פעולות החקירה המבוקשות, שכן יחד עם המשיב נעצרו 9 נוספים שהארכת מעצרו מבוקשת".

4. המבקש ערר בבית המשפט המחוזי על החלטת בית משפט השלום. במסגרת הערר נטען, בעיקרו של דבר, כי טענת האליבי של המבקש, החזקה לטעמו, לא נבדקה. ואולם, בית המשפט המחוזי דחה את הערר, ועמד על עילת המעצר הקיימת נוכח מסוכנות המבקש כעולה מן המעשים המיוחסים לו, ומחשש לשיבוש הליכים - אשר נלמד באופן ישיר מהודעות שנגבו בחקירה. אשר לטענת האליבי נמצא כי "נוכח מארג הראיות האחר הקיים בעניינו של העורר [המבקש - ח.כ.] ונוכח מארג הראיות האחר הקיים בעניינו של העורר [המבקש - ח.כ.] וכן נוכח העבירות המיוחסות לו, אין בשלב זה בטענת האליבי כדי להטות את הכף לשינוי מהחלטת בית משפט קמא".

5. מכאן הבקשה המונחת לפניי, בגדרה טוען המבקש כי עניינו מעלה שאלה משפטית עקרונית, המצדיקה קבלת רשות לערור "בגלגול שלישי" והיא - "האם מותר למשיבה לעכב בדיקת טענת אליבי" ומה הזמן הסביר לביצוע בדיקת טענה כאמור. עוד נטען כי זכויותי החוקתיות של המבקש נפגעות נוכח המשך מעצרו, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם חזקת החפות שעומדת לו.

6. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי, "בגלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 3825/22 נגיב נ' מדינת ישראל (07.06.2022); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.04.2019)). ואולם, המקרה שלפניי אינו בא בקהלם של אותם מקרים חריגים. שכן, הן החלטת בית משפט השלום והן החלטת בית המשפט המחוזי נעוצות בנסיבותיו הספציפיות של המקרה זה, ואין בהן, בהתאם לאמות המידה הנזכרות, כדי להצדיק מתן רשות ערר.

7. טענת המבקש כי לא נבדקה טענת האליבי אינה מדויקת - טענתו נשקלה בבית המשפט המחוזי אשר הציב את טענת האליבי מול יתר הראיות בתיק, וקבע כי עילת מעצרו שרירה וקיימת, ומצדיקה את הארכת מעצרו לצורך המשך החקירה. למותר לציין כי שאלה עקרונית לא נמצאת כאן, אם כי שאלה שנטועה בעניינו הפרטני של המבקש - עניינה ביישום הדין על נסיבות המקרה הקונקרטי (ראו לעניין זה למשל: בש"פ 3428/20 גאבר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (27.05.2020); בש"פ 3601/11 שווקי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (23.05.2011)). אשר לטענת המבקש לפגיעה בזכויותיו - אכן, הותרת המבקש במעצר פוגעת אינהרנטית בזכותו לחירות, אך יחד עם זאת, לא מצאתי כי במקרה הנוכחי יש סטייה מנקודת האיזון הנדרשת, נוכח חומרת העבירות המיוחסות למבקש, ונוכח שכנוען של הערכאות קמא בדבר עוצמת הראיות העומדות נגדו.

8. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון התשפ"ג (10.11.2022).

ש ו פ ט

